

"HART"

"HART"
The Sport
Newspaper

СПОРТОВИЙ ЧАСОПИС

Ч. 3.

Бад-Верісгофен

25. серпня 1946

ЕТИКА В ГРІ

Найбільше значення спорту лежить у тому, що він сам собою зацікавлює широкі верстви населення, і дає нагоду переважно до високо етичних переживань. Добра спортова дружина діє під час гри на публіку до певної міри так, як театральна дружина, що поставила собі за мету підносити її на вищій етичній щабель. Найбільший вплив на широкі маси глядачів має відношення змагуна до свого противника. В цій поведінці пробивається ціла шляхетність і джентельменство змагуна. Пошана противника і залешення йому однакових шансів до перемоги, безоглядна безсторонність судді, кара з місяця за порушення правил гри — все це вже само собою викликає в глядачів етичні почуття. Рівночасно насуває йому думку, що поведінка змагунів на грищі є властиво відбиткою життя громадян держави, організованої на засадах демократичності. Недавно завважив один з глядачів, що духа демократизму (отже й етики) можна найкраще вичути в часі добре проведеної спортової акції. Там найкраще виходить на яв основна ідея демократичного устрою держави; спільнота противенств громадян держави. Уміння погодити найрізномірніші противенства, які цілком природно випливають з життя громадян — завжди було і буде ідеалом найвищої форми державного устрою білої раси. Не дивно отже, що батьківщиною спорту є держава (Англія), де демократичність є головною рисою характеру народу. Пригляньмося докладно цілому процесові змагання досконалих дружин. Ми побачимо, що ці дві ворожі дружини все таки зв'язані чимсь спільним: 1) „Законами“ (правилами) гри, що їх обидві сторони однаково шанують, 2) Людністю, яка наказує обом сторонам перед грою і по грі зустрічатись не як непримирні вороги, але як лицарі, 3) Своїм суддею, якого всі добровільно слухають. Чому? Бо знають, що він є безпартійний або краще понадпартійний; бо знають, що він заручає рівні шанси до перемоги і одним і другим; бо знають, що та їх влада керується римською засадою: „Добро держави — найвищий закон“. Депримумою діє на глядача, коли змагун використовує хвиливу неввагу судді і порушає „законо“ (правила) гри. Так, як у шляхетному змаганні всіх громадян держави, всіх їх угруповань, партій, професій, станів виринає на поверхню життя те, що найцінніше і найшляхетніше, так теж і грище показує свої „скарби“. В змагу показується не тільки те, що найкраще, найпримісніше, найзарадніше, але теж і те, що є найшляхетніше. Симпатія маси, що слідила за розвитком гри, є завжди по стороні тих, що з честю програли, а ніколи по стороні тих, що з нечесно виграли. Т. зв. „львівський батяр“ завжди висвітував того, хто на площі порушив закони гри. Він, якому діялась кривда в суспільному житті, насолоджувався справедливостю на грищі.

Ніде в світі не виступає етика на грищі виразніше, як у англосасів. В них грище є просто школою джентельменства. Прайс Коліер у своїй книжці „Інгленд енд Інгліш“ пише, що англійські учні провадять свої гри поспільно з дорослими. Давні учні якоїнебудь школи ніколи не перестають бути членами клубу своєї давньої школи і там, на шкільному грищі, стають до гри поспільно з дорослими. Професорів університету побачите в одній дружині з своїми студентами. Весняний сезон ігор у Лондоні відкриває обов'язково хтось із міністрів, що сам був визначним членом якоїсь дружини. Приявність старих гравців надає печатку цілому ходові гри. Змагання відбуваються під знаком великої опанованості, шляхетності і чесноти гри. Англійське грище є для англійських хлопців не тільки місцем тренінгу м'язів і зручності, але передовсім „лабораторією“ громадянських чеснот. На грищі оформлюється остаточно англійський джентель-

Привіт Рідній Землі!

Під таким гаслом вийдуть 25.8.ч.р. на таборові площі, на естраді таборових заль члени української еміграційної громади в Німеччині, щоб відсвяткувати День Фізичної Культури. Вийдуть руховики, змагуни, вийде доріст і діти, вийдуть пластуни, вийдуть співаки і промовці. І прийдуть на свято всі, кому зрозуміла, а тим самим і дорога ідея тіловиховання, ідея кріпкості і здоров'я української душі і тіла.

Наша найвища тіловиховна установа — Рада Фізичної Культури — заініціювала цей збірний святочний День та надала йому провідне гасло: «Привіт Рідній Землі!»

Те гасло червоною ниткою протягнеться крізь усі імпрези, крізь усі точки тих імпрез. Воно відіб'ється сонячним відблиском на обличчях учасників і глядачів, задзвенить чарівною мелодією в їхніх серцях.

Привіт Рідній Землі...

«Далека Ти, а близька нам, кохана Вітчизно...» Так починається гимн заокеанських українців. Співаки його колись на концерті у Львові і тоді ніхто з нас не відчував так

сильно правди слів Василя Щурата. Бо кохана батьківщина наша була не тільки близька нам, але була з нами і серед нас.

Сьогодні ми знаємо, дуже добре знаємо, що значать слова поета. Привіт Рідній Землі...

День Української Фізкультури пройде під тим гаслом, але пройде без зайвих і шкідливих сліз. Тіловиховний рух поставив собі за мету виховувати і перевиховувати нас усіх у напрямі більшої твердості, ліпшою гарту тіла і душі. Він каже податися грудьми наперед, коли йде супротивна хвиля, а не дозволити нести себе туди, куди хвиля хоче. Він каже змагатися, вчитись перематати, він піддержує на силах і захоплює, він виповізь нещадну війну песимізові, зневірі і безнадії.

Нехай цей День Фізкультури, цей показ нашої тугості і загартованості, випаде так, щоб кожне серце живіше забилось, щоб кожне око радістю заблищало, щоб кожні груди повніше відітхнули.

Це буде найкращим привітом Рідній Землі.

Після свого виступу — приглядаються іншим

мен. Англійський хлопець учить на грищі в першій мірі не показати свого суму внаслідок програної і не бути надто зарозумілим у випадку виграної. Молоді хлопці під впливом старих гравців не дивляться на перемогу, як на одне з найбільших досягнень у житті. Вони добре розуміють, що перемога на грищі не є їхньою остаточною метою, а тільки засобом до ще вищої мети — дати державі загартованого, певного, зарадного, виробленого громадянина, який міг би зі спокоєм приймати і найбільш дймаючі удари, що не побоювався б стати око в око з найнебезпечнішим ворогом та вмів би пристосувався і до найтяжчих умов життя (Робінзон Крузо). В суботу по полудні, пише Прайс Коліер, побачите дослівно цілу Англію на найрізномірніших грищах: хлопців, мужчин, дів-

чат, жінок, матерей з доньками, батьків з синами. Нерідко можна на гольфовому грищі побачити гурток, що складається з прадіда, діда, батька, синів, внуків і правнуків. Всі вони дуже щільно зайняті грою. Англія працює над своїм удосконаленням передовсім на грищі. Ціла Англія по джентельменськи виграє, але і по джентельменськи приймає програжу. Мається враження, що Англія вчиться на яким би то не було грищі в першу чергу зносити удари спокійно, гідно і безпристрасно. Це все на те, щоб не програли ні в одному змаганні на грищі воєнним. Англія не була ніколи мілітарною державою. Туж Англію ніколи не опускав воєнний дух. Цей боєвий дух і всі високі чесноти, які характеризують англійця передовсім на полі бою, родяться на англійському грищі.

В останній хвилині

МІТТЕНВАЛЬД, 18. 8. 1946. Змагання коп. м'яча за першество амер. зони між дружинами: «Лев», Міттенвальд — «Дніпро», Байройт, закінчилися вислідом 2:1 (1:0).

НОЙМАРКТ, 18. 8. 1946. Змагання копаного м'яча за першество групи між дружинами «Буревій», Ноймаркт — УССК, Мюнхен, закінчилися вислідом 0:1 (0:0).

БАМБЕРГ, 18. 8. 1946. Змагання копаного м'яча за першество амер. зони між дружинами «Дніпро», Бамберг — «Чорногора», Аугсбург, '1 (1:0). Три хвилини перед кішеч змагання, «Дніпро», невдоволеної з рішенням судді, не дав м'яча до дальшої гри.

Суддя відсвітав воковер (3:0) для «Чорногори». Провід «Дніпра» вніс протест.

З-за сто гір...

*З-за сто високих гір, з-за сто глибоких рік
Просторами без мір вітання журавлине,
Палке, мов шепіт зір, бурхливе мов потік,
Молитвою у сизу далеч лине.*

*Тобі і лиш Тобі — о, Мати матерів,
В розладі і журбі гадки і думи юні,
Невтомних м'язів гарт, душі рвучкй порив,
Чуття палкого неважовні струни.*

*Над села, над міста чужої чужини,
Немов присяга та, вітрами хай заграють,
Нехай Земля Свята в туманах далини
Пробудиться і скаже: «Чую... знаю...»*

P. 3.

Чорногора — Лев

Аугсбург, 11. 8. 1946. — Емоційні змагання за першество амер. зони розіграли „Чорногора“, першун області Аугсбург з „Львом“, Міттенвальд, першун області Мюнхен.

Змагання покінчилися ремісовим вислідом 1:1 (1:1).

Гра обох дружин, з огляду на велику ставку, нервозна. М'яч переходить з-під одних воріт під другі, частіше атакує та стріляє „Лев“, але знаменитий Миськів вилловлює усі стріли. В 20 хвилині, за руку оборонця „Льва“, з карного копу Савка П. добуває перші і одинокі ворота для своєї дружини.

„Чорногора“ починає натискати, але під воротами напад безпорадно нерішучий, не вмів використати догідних ситуацій. Тяжко здобути і випрацьовані м'ячі в полі — під воротами напад „нівечить“.

Атаки „Льва“ в першій полугрі спорядичні зате грізні. В 30 хвилині блискавична акція лівокрилового „Льва“ — центра і стріл на ворота. Миськів відбивав з безнадійної ситуації, але надбігав Голопка і „добивав“, — стріл не до оборони.

Гра набирає темпа — отає жвавіша, але до перерви вислід не змінється. В другій полугрі „Лев“ сильно атакує. Гарасим, як вихор гонить з м'ячем та створює грізні ситуації під воротами „Чорногори“, але Миськів в прекрасній формі, не робить ніодного фальшу.

Під кінець гри на декотрих змагунах „Льва“ слідно вичерпанія. Гра вирішнюється.

Гра ввесь час жива і завзята, та при цьому змагання проходять „фер“. Усуєння з грища Кліма, це радше недобачення і за швидке рішення судді.

Оцінка гравців: Миськів на воротах певний, Шмігель-Клім розігрались щойно в другій полугрі. В помочи найкращий Дрогобицький. Напад „Чорногори“ в полі добрий, зате під воротами гравців зовсім орієнтація. Кліменко і Скленкович мали декілька гарних загрань і подач. У всіх гравців „Чорногори“ добрий „стопіш“ та жвавий старт до м'яча, решту здалось би сильно потренувати.

Дружина „Льва“ фізично та технічно сильніша і сміліше стартує. Гравці, за виймом оборони, у інших ліній вирішюють, скоро орієнтуються та комбінаційно зіграні. Вирізнялися: Романець у помочи і лівий крайник Гарасим, найкращий на грищі. Напад „Льва“ добрий, кожна його акція мала великі шанси здобути „ворота“. „Чорногора“ може виключно завдячувати грі Миськова, що вийшла з сильними „Львами“ ремісово.

Судровав мгр. Бардин. Глядачів приблизно 2000. Ях.

За належний рівень

Як я уже давніше згадував — тіловиховання у наших школах не стоїть на належному рівні. Складається на це ряд причин, як: брак фахових учительських сил, рухівень, площ, спортивного приладдя та спортивних одягів і т. п.

Щоб запобігти такому явищу і не допустити до нидіння та розніжнювання нашої молоді, треба дати змогу перебувати їй хоч 1—2-ох годин денно на вільному повітрі у русі і грі. Ті нестачі частинно можуть доповнити тіловиховні шкільні гуртки та пластова організація, в програмі якої тіловиховання займає також не-останнє місце.

В програму згаданих гуртків належало би вмістити загальну руханку, впоряд з маршовою пісню, легко-атлетику, зі спортивних гор: два вогні, відбиванку, пориванку для хлопців і дівчат, плавання, оскільки є до цього відповідні умови, зимові спорти, мандрівництво, вільноручні вправи, вежі, гагілки, національний танок. Бокс та копаний м'яч тільки тоді, коли є запорука, що справа буде ведена пляново, а з виховного боку не буде мати застережень.

Найкраще працю організувати класами і за віком. Кожна класа, залежно від її чисельного стагу, творить у себе відбиванку, кошівку, до двох вогнів і легко-атлетичну дружину. Паралельно творимо і дівочі дружини, оскільки є відповідна скількість дівчат. Провід спочиває на вибраних впорядчиках і впорядчих. Якщо класи числом дуже малі, тоді лучимо по дві разом. Коли йде про руханку, вільноручні вправи, впоряд і пісню, то участь повинні брати обов'язково всі учні і учениці, тому, що ці вправи являються обов'язковими на різного роду шкільних чи загальних пописах та виступах. Щодо деяких час тіловиховний гурток повинен старатися, наскільки це є можливе, зорганізувати розгрівки в поодиноких групах гор для старшої молоді і в забавах для нижчих класів — для провіру наскільки поправлено фізичну справність серед загальної молоді. Організувати між дружинами поодиноких класів змагання за першество цілої школи. Опісля з найкращих у поодиноких родах гор і спортив потворити репрезентативні гуртки, які боронили б красок даного гуртка і школи у змаганнях і суперництві з молоддю інших шкіл.

Шкільна молодь повинна мати свою спортову організацію, в якій могла б виховуватися та заправлятися вже на шкільній лавці до громадянських обов'язків на майбутнє. Найбільш підходячим до цього було б створити союз шкільних тіловиховних гуртків під управою шкільної влади, що кермував би цілою діяльністю, давав би певні напрямні і розплянував би подрідно працю.

Адам Антонович

Спортове життя в англ. зоні

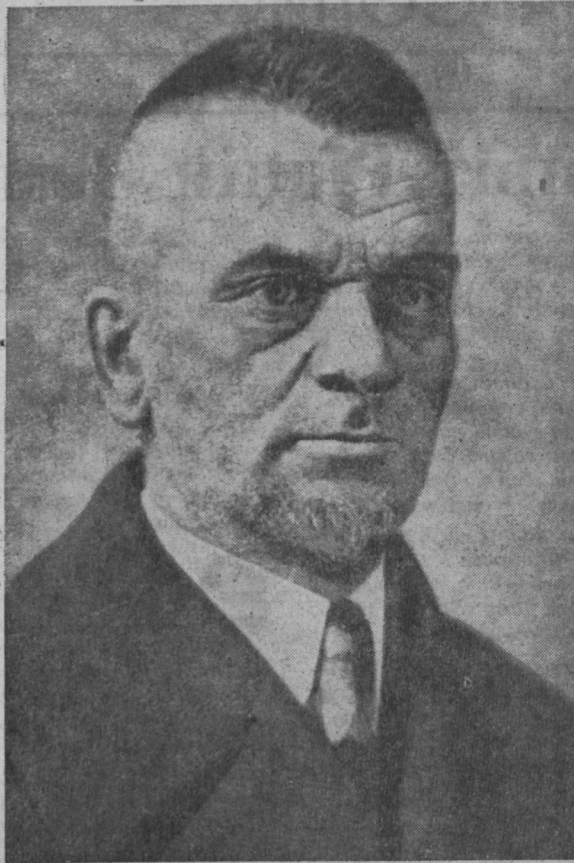
* В англійській зоні Німеччини відбуваються змагання коп. м'яча за першество зони. Зона поділена на три групи: південну, в якій веде Ганновер перед Геллсдорфом, північну, в якій веде Мюнстер перед Кіль і західну, в якій веде Гюслар перед Білефельдом. Фіналові змагання відбуваються при кінці серпня.

Першества у відбиванні відбуваються теж у трьох групах, в яких провадять: Геттінген, Брауншвайг і Фальденберг.

Батько тіловиховання

В дні Свята Української Фізкультури не можна не згадати людини, що вповні заслужила собі на ім'я батька українського тіловиховання. Цією людиною є проф. Іван Боберський, що положив тривкі підвалини під нашу

ське спортове Т-во „Україна“. Завдяки його небувалій енергії ґрунтується у Львові руханкове Т-во „Сокил“, що швидко вкрило густою сіткою філій цілу Галичину. В 1912 р. могло вже Т-во вислати своїх представників на сла-

тіловиховну будівлю. Він перший з українських сучасників зрозумів, що живий організм, як носій духового життя, мусить мати постійний фізичний тренінг, коли має забезпечити постійний духовий ріст нації.

В першу чергу звернув свою увагу на шкільну, а передовсім на гімназійну молоддь.

Руханки, як предмету, тоді не було, а як і була, то надобов'язкова, на сірому кінці шкільної програми.

Іван Боберський, що був, між іншим, учителем руханки в гімназії у Львові, перший проломив лід заскорузлості і байдужості. Він з упертою послідовністю береться творити тіловиховні клітини по школах. В 1906 р. оснорує в Академічній гімназії у Львові український спортивний кружок — УСК. За прикладом Львова пішла провінція. Гімназійні Спортові Кружки повстають, як гриби по дощі. Згодом, коли вихована Боберським гімназійна молоддь, перейшла на університет — оснорує у Львові в 1912 р. студент-

в'янський сокильський здвиг у Празі.

Мрією Боберського було дати українській фізкультурі тривкі основи і змогу постійного розвитку. До цього потрібно було у Львові, в столиці Галичини, придбати відповідну спортову площу. Боберський підшукав прекрасну площу на Стрийському передмісті, що мала близько 3 гектари.

З молодечим запалом і з твердою вірою в успіх взявся Боберський за реалізацію тяжкої справи. Дрібними пожертвами маси громадянства, а також і більшими позичками поодиноких людей, Боберський площу купив і віддав народові.

При нагоді Дня Української Фізкультури послаємо привіт Рідній Землі. Далеко Вона від нас, як і далеко батько тієї фізкультури — Іван Боберський. Коли не дійде до нього наше слово, то напевно дійдуть наші думки і низько поклоняться 76-літньому дідусеві за все, що він доброго зробив для рідного народу.

А зробив Іван Боберський доброго дуже багато.

ФК „Україна“ — ФК Мемінген 11:0 (5:0)

Ульм, 10. 8. ц. р. Змагання копаного м'яча між „Україною“ і німецькою дружиною ФК Мемінген, покінчилися високою, зовсім заслуженою перемогою „України“.

Змагуни: Босий і Банах — виступили вперше на еміграції в красках свого клубу. Воратар „України“ Босий, не міг вказати своєї класи з причини анемічності нападу ФК Мемінген.

В обороні — Мільшом ліпший від свого партнера Неболі, якому брак чистоти викопу. Готловський і Скоцені в допоміжній добрі, натомість Лютак дальше без форми. В нападі, найкраще загнав лівий крайник Макар. Оба з Куданом провадили комбінаційні гарно викінчені атакі.

Банах, наслідком давнішого пошкодження ноги, ще не прийшов до своєї форми. Мицавка не на своїй позиції, тому не міг вказати всіх своїх здібностей. Цібах надто себе ошаджував. Ворота здобули: Макар 4, Купан 3, Мицавка 2, Банах 2.

Німецька дружина грала дуже жертовно, однак брак старту і дуже слаба гра воратаря причинилися до такої високої програної.

Змагуни „України“ підчас змагань вигукували для орієнтації співгравців.

Суддя Брендель — дуже справедливий, вів змагання в дружній атмосфері. Глядачів понад 2000.

Красві плавацькі змагання

Перші красві плавацькі змагання, які відбулися в Новім Ульмі, 11. 8. ц. р., відкрив Командант Табору дир. Александрук та побажав змагану найкращих осягів. Стартувало 17 змагунів: КЛК, Мюнхен 5, Чорногора, Августбург 5, Дніпро, Н. Ульм 5, УССК, Мюнхен 1, Сокил, Бад-Верігофен 1.

50 м. стиль довільний

1. Припхан (Сокил, Верігофен) 33,2 сек.
2. Андрійвський (Чорногора) 33,5 сек.
3. Боднарєнко (КЛК) 35,1 сек.

50 м. стиль клясичний

1. Купчинський (КЛК) 45,2 сек.
2. Дмитерко (Дніпро) 45,8 сек.
3. Касків (УССК) 46,0 сек.

50 м. стиль горілиць

1. Андрійвський (Чорногора) 44,0 сек.
2. Припхан (Сокил, Верігофен) 44,8 сек.
3. Оліварєнко (Дніпро)

100 м. стиль довільний

1. Андрійвський (Чорногора) 1:13,1 мін. (осяг краший від зах. українського рекорду, непризнаний з причини неправильного виміру басейну.)

2. Боднарєнко (КЛК) 1:21,5 мін.
3. Касків (УССК) 1:21,8 мін.

100 м. стиль клясичний

1. Целевич (КЛК)
2. Дмитерко (Дніпро)
3. Добрянський (КЛК)

100 м. стиль горілиць

1. Целевич (КЛК) 1:34,0 мін.

200 м. стиль клясичний

1. Целевич (КЛК) 3:38,2 мін.
2. Дмитерко (Дніпро) 3:41,4 мін.
3. Касків (УССК)

Гінці 3 × 50 м. стиль змінний

1. Дніпро (Мусійчук, Дмитерко, Пужанський) 2:15,0 мін.

2. КЛК (Целевич, Купчинський, Боднарєнко) 2:16,2 мін.

У загальнім точкуванні:

1. місце КЛК	20 точок
2. „ Дніпро	13 „
3. „ Чорногора	8 „
4. „ Сокил	5 „
5. „ УССК	3 „

Суддювали проф. Левицький, проф. Красник, п. п. Ганчар і Когут. На змаганнях були присутні представники УННРА і РКК.

Спорт у світі

В останніх легко-атлетичних змаганнях Швайцарії здобуто осяги: біги, 100 м: Гігер 10,9 сек.; 200 м: Мільер 22,7 сек.; 400 м: Гардмаєр 49,5 сек.; 800 м: Фолькмер 1:55,4 мін.; 1500 м: Цайгін 4:02,9 мін.; 5000 м: Трауффер 15:30,1 мін.; 110 м. плітки: Хрістен 15,5 сек.; 400 м. плітки: Бругель 54,6 сек.; скок у височінь: Валі 1,92 м (рекорд Швайцарії); скок у довжину: Графер 7,33 м; скок з жердкою: Гофстеттер 3,97 м; трискок: Графер 13,36 м; стусан кулею: Стокер 13,43 м; мет ратищем: 65,61; диск: Гефмінгер 40,61 м; молот: Гінебергер 44,19 м.

В французьких легко-атлетичних змаганнях найкращі осяги здобули: біги: 100 м: Леба 11,0 сек.; 200 м: Бейлі 21,9 сек.; 400 м: Люні 48,3 сек.; 800 м: Шефд'отель 1:53,4 мін.; 1500 м: Ансенн 3:54,4 мін.; 10,000 м: Жейльо 31:42,0 мін.; 110 м. плітки: Омне 15,2 сек.; плітки: 400 м: Крос 53,3 сек.; скок у довжину: Бремох 7,19 м; скок у височінь: Авдоні 1,91 м; скок з жердкою: Брайтман 3,70 м; стусан кулею: Буррон 14,15 м; молот: Браконот 46,75 м; диск: Вазеннері 42,86 м; мет ратищем: Тіссо 60,55 м.

Найкращі легко-атлетичні осяги на змаганнях в Південній Америці: біги: 100 м: Лябарте (Чіле) 10,5 сек. (світовий рекорд 10,3 сек.); 200 м: Трінці (Аргентина) 21,9 сек.; 110 м. плітки: Рекордон 14,2 сек. (світовий рекорд 14,2 сек.).

Штеерс (УСА), який давніше здобув рекорд у скоку у височінь 2,11 м, підчас останніх легко-атлетичних змагань у Каліфорнії в скоку у височінь осягнув „тільки“ 2,09 м.

На легко-атлетичних змаганнях у Гельсінках кинув Нікканен ратищем 71,71 м, а Тамінен молотом 50,75 м; Сарнама перєбіг 5 000 м в часі 14:31,0 мін.

В Гельсінборг (Швеція) осягнув Густафсон у бігу 400 м через плітки 54,0 сек., Странд скочив у довжину 7,15 м.

В Лондоні, підчас легко-атлетичних змагань, переміг у марадонським бігу Ярров у часі 2:43:14,4 год. (олімпійський рекорд 2:29:19,2 год.).

Молода московка Маюча кинула ратищем 48,37 м. і тим самим пинула світовий рекорд німки Штайнгауер на 1,13 м.

3 наших грищ

Копаний м'яч

ТСФ Берхтесгаден — „ЛЕВ“ 1:3 (0:1)

Дня 5. 8. ц. р. при 3000 глядачів відбулись товариські змагання копаного м'яча між ТСФ Берхтесгаден і „Лев“ 1 Миттенвальд.

В першій половині гра рівноярдна. Всі акції нападу господарів розбивались на оборонній трійці „Льва“. Друга половина це намагання господарів за всяку ціну вирівняти. Однак в тій половині атаки безувісності. Напад „Льва“ відповідає контратаками, здобуває ще двох воріт.

Дня 4. 8. ц. р. „Лев“ гостей у таборі „Орлика“, Берхтесгаден. Щирі привітання проводу „Орлик“, гостинність господарів витворили сприятливу товариську атмосферу, в якій проходили змагання копаного м'яча, чоловічої і жіночої відбиванки. Змагання копаного м'яча закінчилися вислідом 3:1 для „Льва“, чоловічої відбиванки 2:1 для „Льва“, а жіночої 0:2 для „Орлика“.

„ЛЕВ“ П — „БАЛЬОНІ“ (Еспанія) 1:1

Технічно добрі еспанці та тверді і завзяті „Льви“ своєю грою дали змогу дня 7. 8. ц. р. трьом тисячам глядачів бути свідками цікавих змагань, які пройшли під знаком „Темпо“! „Темпо“ і це раз „Темпо“! Ситуації змінювались наче в калейдоскопі. Техніка натрапила на твердість і завзятість. Вислід не кривить жадної дружини.

„ЛЕВ“ І — ФІЦ 1928 Гарміш Партенкірхен 5:1 (2:0)

Дня 8. 8. 1946 на площі табору Миттенвальд відбулись гарні і цікаві змагання між поданими в горі дружинами. Оборона трійка як завжди без закиду, це само щодо нападу, хоча в деяких моментах слідна нестача співпраці. Маємо надію, що на майбутнє цього не буде.

„БУРЕВІЙ“ — „СІЧ“ 1:0 (0:0)

Реґенсбург 9. 8. ц. р. Змагання копаного м'яча, за першенство області Реґенсбург між дружинами: „Буревій“, Ноймаркт і „Січ“, Реґенсбург дали вислід 1:0 (0:0). Суддював дуже добре п. Андрухович.

Ідуть на площу

Наш співробітник окреслює ті змагання коротко: Неспортова поведінка змагунів і капітана „Буревію“, брак елементарних засад спортового виховання.

„ДНПРО“ Байройт — „ДНПРО“ Бамберг 2:1 (1:0)

Дня 11. 8. ц. р. в Байройті відбулись змагання копаного м'яча за першенство групи між УРСТ „Дніпро“, Байройт і УСТ „Дніпро“, Бамберг. Виграв „Дніпро“, Байройт 2:1 (1:0). Ворота здобули для Бамбергу, Очеретко 1, для Байройту правий крайник 2 (оба з жарного копу). Суддя м-р. Кравчишин. Глядачів около 1000.

УСТ „СОКІЛ“ — ФЦ Дірлсванг 2:0 (1:0)

В Бад-Верісгофені, дня 11. 8. ц. р. відбулись товариські змагання коп. м'яча між „Соколом“ і ФК Дірлсванг (крайс ліга), з вислідом 2:0 (1:0) на користь господарів.

Відплатні змагання (дня 15. 8. ц. р.) дали вислід 1:1 (0:1).

Кошівка і відбиванка

УСТ „Дніпро“, Бамберг, розіграв 4. 8. ц. р. товариські змагання в кошівці чоловіків з литовською дружиною у Бамбергу, з вислідом 32:28 (11:19).

Того самого дня відбулись змагання у відбиванці (чоловіків). УСТ „Дніпро“ програв до литовців 2:1 (13:15, 15:13, 18:16). Це перша зустріч, в якій литовці виграли. „Дніпро“ все був переможцем у зустрічі з литовською дружиною відбиванки. Тільки з браку тренінгів змагання програв.

В наших товариствах

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТ „СОКІЛ“, Бад-Верісгофен відбулись дня 16. 8. ц. р., на яких вибрано нове правління т-ва. До проводу ввійшли зовсім нові люди, які своєю фаховістю дають запоруку кращого розвитку т-ва.

* Під проводом давньої змагунки КЛК почали і в Бісенгофені рухатися спортовці. Український табір існує тут щойно від трьох місяців, тому не було часу як слід організувати спортове життя. Тепер воно піде швидшим кроком наперед. КЛК, Бісенгофен, мав досі два висупи: в відбиванці і столовій ситківці. Дружини грали 14. 7. 1946. у Маркт-Обердорфі з поляками, відбиванка: 16:14, 8:15, 15:6, а в столовій ситківці 4:1, у відплатних змаганнях у відбиванку 28. 7. переміг знову КЛК 15:8, 15:8. Бажаємо новому клубові всього кращого!

* У першій половині вересня ц. р. передбачені плавацькі змагання в Бад-Верісгофені з пробою поправлення українських рекордів, як рівно ж стріча української репрезентації із репрезентацією балгійців.

* Від дня 25. серпня ц. р. (День Фізичної Культури) Рада Фізичної Культури

Календар розгрівок віцемистців копаного м'яча амер. зони.

I розгрівка	11. 8. 46.
Новий Ульм — Мюнхен	18. 8. 46.
Мюнхен — Віцемистець, Реґенсбург	Ашафенбург — Новий Ульм
	18. 8. 46.
Віцемистець, Реґенсбург — Ашафенбург	1. 9. 46.
Новий Ульм — Віцемистець, Реґенсбург	Ашафенбург — Мюнхен
II розгрівка	8. 9. 46.
Ашафенбург — Віцемистець, Реґенсбург	Мюнхен — Новий Ульм
	15. 9. 46.
Віцемистець, Реґенсбург — Мюнхен	Новий Ульм — Ашафенбург
	22. 9. 46.
Віцемистець, Реґенсбург — Новий Ульм	Мюнхен — Ашафенбург
	Господарі на першому місці.

Хоровід дівчат

* Боксерська ланка „Чорногори“ тренує інтензивно і приготується до стрічі з литовцями.

* Туристи „Чорногори“ відбули чергову прогулянку до Гармішу з метою підходу на найвищий шпиль в Німеччині „Путшпіде“ 2966 м., який осягнено по 9,30 год. ідучи долиною Партнах. Поворот північним боком через Гелленталь — Гелленталь Клям до Гармішу, у 8 годинах.

„УКРАЇНА“ — „ЗАПОРІЖЖЯ“ 8:0 (3:0)

Ашафенбург, 23. 7. 1946. — Товариські змагання копаного м'яча, які розіграла „Україна“ з „Запоріжжям“ в Ашафенбургу, відбулися на таборній площі в присутності 2.500 глядачів.

„Запоріжжя“ — це молода, симпатична дружина, в якій деякі змагунці є добрим матеріалом на будучих граців. Однак супроти технічної переваги „України“ вони не могли встоятися. Перед змаганням група самбірня, з о. Івашком на чолі, привітала буйних змагунів самбірського „Дністра“ — м-р. Ленчицького та Куцана. Делегат обласної делегатури РФК привітав дружину „України“ промовою та квітами. Від „України“ відповів м-р. Чолій. Змагання пройшли в товарисько-спортовій атмосфері.

З пресової ниви

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС

В Мюнхені побачив світло дня новий часопис „Українська Трибуна“. Серед інших наших часописів вирізняється „Українська Трибуна“ великим форматом не тільки під зоровим оглядом. Так і видно, що її редактують люди обізнані не тільки з нашим життям, але й з часописним ділом. Бажаємо „Українській Трибуні“ якнайкращих успіхів у тяжкій і відповідальній службі для добра народу.

Мир. Славич

Перемога

Люба легко вбігає на ступенці і глядить на грище. Саме посипались рясні оплески, а за хвилину одинадцять змагунів „Зриву“ грімким „Слава“ привітали глядачів.

Сьогодні вони змагаються з найгрізнішим противником. Про що стрічу вже від кількох тижнів писала широко преса, а виповнена площа потверджувала велике зацікавлення.

Та Любу хвилює щось інше...

Вона бачить, як Славко самітно проходжується серединою грища, а Ромко байдуже придивляється, як довгим гусаком вибігає противник. Зразу помітила, що ситуація в нічому не змінилася. Знала, що як тепер, протягом змагань між ними не прийде до порозуміння — справа буде програна. Обидва змагуни це найкращі напасники, це підстава дружини.

Люба задумалася... В неї відзивається почуття вини... Але що їй діяти? Її всі зусилля пішли на марне!

Немов у пошуканці нової розв'язки перейшла думкою останні події...

Славка знала раніше, вони симпатизували зі собою. Він багато оповідав їй про свого найкращого друга Ромка, що згодом він перейшов з іншої дружини до „Зриву“ і на правому лучнику побіч Славка творили найгрізнішу лінію нападу.

Але від якогось часу Люба помітила, що відносини між обома товаришами не є такі щирі, як раніше. Це вона прочувала, як жінка. З того часу пильно обсервувала обох молодців і робила своє відношення до них більш уважливим.

Аж нагло вчора скоїлось лихо!

Славко виїхав на поблизьке село на відвідини, а вона на прохання Ромка вибралась на озеро купатися. Вергаючись, зустріли в вечерньому поїзді зі Славком. Він зробив дуже неясну міну і байдуже слухав оповідання Люби про прогулянку над озеро. Ввесь час оба друзі мовчали. На головному дворці Славко попрощався коротким „добраніч“, а Ромко відпровадив її до дому.

Сьогодні рано під церквою рішила за всяку ціну допровадити до злагоді. Та хлопці на всі запити і докори вперто мовчали і давали неясні відповіді.

Люба прочувала, що загроза програної нависла над „Зривом“. Тут іде про мистецтво!..

Хотіла б ще тепер, перед змаганнями, зробити останню спробу. Глядить на грище, та в тій хвилині різкий свисток запевдає гру.

Вже перші хвилини вічували тяжку боротьбу. Блискavicні зграгання противника ставали все більше грізними. Глядачі напру-

жено слідять початок гри і ні з одної сторони не впає ще викрик заохоти. Приглядаються оцінюють...

Люба кожний раз нервово затискала руки, як при м'ячі був Ромко або Славко. Та сьогодні оба вони були немов байдужі до всього. Не було між ними тої співпраці, яка в них так часто кінчилася успіхом.

Нараз із підворотного замінання противник стрілив перші ворота. За декілька хвилин подібна ситуація — і м'яч знову затріпався в сітці.

Цього ніхто не сподівався і тим разом вияв розчарування не мав границь. Любі здавалося, що всі доокруги глядять на неї, а радісний крик прихильників противника все більше її нервував.

Заповідалася велика програма.. Це щастя, що дефезивна лінія, головню воротар, були на своєму місці. М'яч щораз підкочувався до воріт, і прихильники „Зриву“ завмирили від побоювання...

(Кінець буде)

